

מדרגתו של אברהם יהושע השיל מאפטא

וכמו שאמר מו"ר [מורנו ורבנו] הקדוש מ"ה [מורנו הרב] אברהם יהושע העשיל [1] זצ"ל"ה [זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא] שעשבי השדה הי' אומרין לו עתידות וגם פסיעות אדם. ויראתי שלא אטעה ובקשתי מאב הרחמן שיטיל ממני. וכן הי' הענין בילדותו, שהשיג מדריגה

וכמו שאמר מו"ר הקדוש מו"ר אברהם יהושע העשיל זצ"ל"ה ששכני השדה הי' אומרין לו עתידות וגם פסיעות אדם ויראתי שלא אטעה ובקשתי מאב הרחמן שיטיל ממני וכן הי' הענין בילדותו שהשיג מדריגה כשהיו אומרין איזה שם עם שם אמו, הי' מכיון בכיון מי הוא זה השם. אם הוא תינוק מוטל בעריסה או אם הוא גדול מעט שלומד אותיות. או גדול ביותר או אם הוא איש גדול בשנים ואם הוא גדול בעל"ב או ת"ח או לדיק. ומה מלאכתו הייט או רצון או דבר אחר וכיון ממש כל צורתו ושעריו וכנהגתו לא פחות ולא יותר וכש"כ מנסיך אחר ואמר לו שם שלא

כשהיו אומרין איזה שם עם שם אמו, הי' מכיון בכיון מי הוא זה השם. אם הוא תינוק מוטל בעריסה או אם הוא גדול מעט שלומד אותיות. או גדול ביותר או אם הוא איש גדול בשנים ואם הוא בעל"ב [בעל הבית] או ת"ח [תלמיד חכם] או צדיק. ומה מלאכתו, חייט או רצען או דבר אחר. וכיון ממש כל צורתו ושעריו ונהגתו לא פחות ולא יותר. אפילו כשהיו שואלין אותו שעה ויותר הכל לא פחות ולא יותר וכשהי' מנסיך אותו ואמר לו שם שלא

הי' השואל יודע כלל מהותו ואיכותו, אלא בדה מלבו לנסות אותו, השיב: "זה אינינו." ועכ"ז [ועם כל זאת] אמר: "ידעתי גם ידעתי שעדיין אני רחוק מהש"י [מהשם יתברך] ולא עוד אפשר מטעין אותי." כי יש שמטעין אותו. אם כוונתו לשקר ולרמאות חלילה, מטעין אותו בדברים כאלו עד שנשאר בחיצוניות ונעשה חכם להרע שד יהודי. וזה השוטה שרודף להשיג גדולת ונפלאות לכבוד עצמו, נשאר בעל מופת של דמיוני. כאשר נתגבר בו איזה דם הרע של שקר או פניה אף דקה מן הדקה מוליד צרעת שאת שם רע, נשיאות וגאווה. ואז נופל ברשת הקליפה להיות רב ורבי ולהשתרר על הבריות היפך רוח נמוכה וכשנופל בקליפה זאת וכו'. עיי"ש [עין שם] יש שעשו תשובה ויש עיי' [על ידי] יסורין והקזת דם הרע נתבררו ועלו לקדושה. ויש שנשארו כך כל ימיהם בטפשות זה. ושוטה אינו מרגיש חסרונו וסובר שאין כמותו. ויש שנדחו מכל וכל מב' עולמות כמו מכת הארורה הידוע, שאמר מרן שנדחה הארור עיי' [על ידי] הגאווה וגם בזמנינו זה הרבה שנדחו מכל וכל. מלך עליון ירחם על עמו ויצילם מצרעת הזה:

כ"ה כשאל יודע כלל מהותו ואיכותו אלא בדה מלבו לנסות אותו, השיב: "זה אינינו." ועכ"ז [ועם כל זאת] אמר: "ידעתי גם ידעתי שעדיין אני רחוק מהש"י [מהשם יתברך] ולא עוד אפשר מטעין אותי." כי יש שמטעין אותו. אם כוונתו לשקר ולרמאות חלילה, מטעין אותו בדברים כאלו עד שנשאר בחיצוניות ונעשה חכם להרע שד יהודי. וזה השוטה שרודף להשיג גדולת ונפלאות לכבוד עצמו, נשאר בעל מופת של דמיוני. כאשר נתגבר בו איזה דם הרע של שקר או פניה אף דקה מן הדקה מוליד צרעת שאת שם רע, נשיאות וגאווה. ואז נופל ברשת הקליפה להיות רב ורבי ולהשתרר על הבריות היפך רוח נמוכה וכשנופל בקליפה זאת וכו'. עיי"ש [עין שם] יש שעשו תשובה ויש עיי' [על ידי] יסורין והקזת דם הרע נתבררו ועלו לקדושה. ויש שנשארו כך כל ימיהם בטפשות זה. ושוטה אינו מרגיש חסרונו וסובר שאין כמותו. ויש שנדחו מכל וכל מב' עולמות כמו מכת הארורה הידוע, שאמר מרן שנדחה הארור עיי' [על ידי] הגאווה וגם בזמנינו זה הרבה שנדחו מכל וכל. מלך עליון ירחם על עמו ויצילם מצרעת הזה:

[1] אברהם יהושע השיל מאפטא (תקט"ו-תקפ"ה 1755-1825)